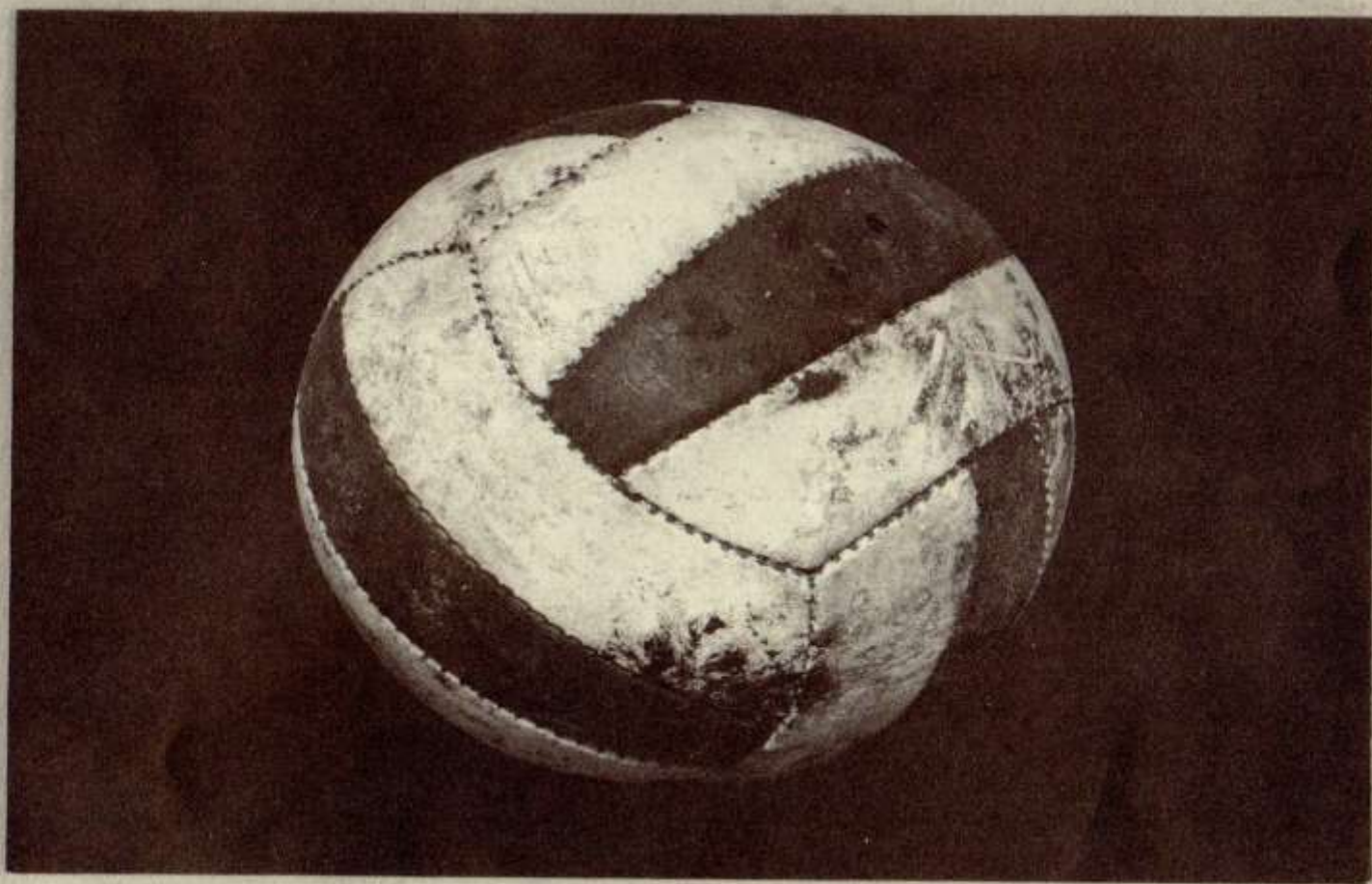

Kroniek van 60 jaar H.D.V.

Kroniek van 60 jaar HDV

Met huidige bestuur - staand: F. Davids, J. Mevel, G. del Sasso jr.
zittend: J. de Meert, H. van Alphen, J. Bakker.

L. del Sasso Sr., het bestuurslid dat op de vorige foto ontbrak.

F. Davids

Het huidige bestuur:

H. v. Alphen	(Voorzitter)
J. de Moet	(Secretaris)
J. Bakker	(Penningmeester)
L. del Sasso Sr.	(2e Voorzitter)
J. Hevel	(2e Secretaris)
F. Davids	(2e Penningmeester)
L. del Sasso Jr.	(Jeugd-vertegenw.)

De elftalkingommissie:

L. del Sasso Jr.	(Voorzitter)
L. del Sasso Sr.	
J. Hevel	(Secretaris)
J. Fokkema	
J. v. Staveren.	

De jeugdkommissie:

L. del Sasso Jr.	(Voorzitter)
D. v. d. Eykel	(Secretaris)
J. Mennen	
J. v. Alphen	
J. Fokkema.	

Kommissaris van materiaal:

Fr. Davids.

Kantine-beheerder:

J. Wagner.

Het is voor mij, als voorzitter van het jubilerende H. D. V. een bijzonder grote eer in deze kroniek een inleidend woord te mogen schrijven. 60 Jaar immers is een jubileum die bij de K. N. V. B. niet als jubileum waardig wordt gesteld. Maar als men bedenkt dat het dan toch maar 60 jaren zijn die met elkaar zijn doorgebracht dan ga je onwillekeurig denken aan een huwelijk waar lief en leed samen wordt gedeeld. Men moet grote bewondering hebben voor de jongelui die 60 jaar geleden de moed oprachten om samen iets te gaan ondernemen, in dit geval een voetbalclub. Dat oprichten gaat nog wel maar het volhouden, dat is het belangrijkste. Daaraan is ook de naam ontleend.

Houdt Dapper Vol. Dat is ook in de afgelopen tijden gebleken. Wanneer men de kronieken leest, dan stuit men regelmatig op goede en minder goede tijden, maar altijd weer vind je terug het dappere volhouden.

Ondoenlijk is het om helemaal met feiten en data volledig te zijn, maar in deze kroniek is in grote lijnen de ontwikkeling van H. D. V. geschetst. Hieruit blijkt ook dat men onze vereniging kan beschouwen als een boom die vele stormen heeft getrotseerd, soms werd neergegeseld maar altijd weer omhoog kwam. Dankzij mensen die soms met voorbijgaan van eigen belangen H. D. V. dienden. Ook op sport-technisch gebied beleefden wij vele ups en downs zoals promotie en degradatie. Wij hebben nooit van die hoge ogen gegooid maar wij hebben altijd getracht een tegenstander te zijn waar men rekening mee moest houden. Wanneer het ons dan mag lukken om in de grote bond, de K. N. V. B. te kunnen spelen dan is in ieder geval het, voorlopige, doel bereikt. Maar het belangrijkste is natuurlijk de saamhorigheid en de vriendschap die je kunt opdoen bij de wedstrijden en onderling. Ik hoop van harte dat H. D. V. een vereniging is waar ieder zich thuis voelt, waar men met elkaar door vriendschap verbonden is en waar de verdraagzaamheid een eerste vereiste is.

Dit voorwoord zou niet helemaal volledig zijn als ik de medewerkers hieraan niet zou dankzeggen, waarop ik in de allereerste plaats J. Fokkema noem die na maandenlang zoeken en speuren deze kroniek heeft geschreven.

Ik hoop dat U met het lezen hiervan enkele genoegelijke uren zult hebben.

H. v. Alphen

Voorzitter.

Herinneringen uit een ver en niet zo ver verleden.....

Zondag 21 november 1976. H. D. V. I speelt thuis-of was het uit? - tegen buurman WIK I en omdat het redelijk herfstweer is, heb je de stramme benen eens opgenomen om poolshoogte te gaan nemen en het voetbalgebeuren om en in H. D. V., zowel voor wat betreft de voetbalprestaties als voor wat het aangaat, het ontmoeten van oude kennissen.

Je bent te vroeg en op het veld wordt je begroet door de vlotte aanvoerder van het eerste, die belangstelling van de oude garde altijd zeer op prijs stelt. Hij ziet, dat je het nogal frisjes vindt en geeft je het advies maar "een cognacje" te gaan drinken. Hetgeen geschiedde, zij het, dat het "sherry" werd, aangeboden door de als gastheer optredende secretaris, Jan de Moet.

Dan wordt je aangeschoten door de voorzitter, de heer van Alphen, "Zeg, kunnen we eens praten over de vroegere tijd van de club; wij zijn i. v. m. het aanstaand 60-jarig bestaan een soort gedenkboek(je) aan het voorbereiden, doch weten uiteraard uit persoonlijke ervaring niet voldoende over het verleden. Zodoende hebben we gedacht, we moeten eens praten met jou en anderen".

En zo zit je er meteen weer midden in. Je kan en wil niet "neen" zeggen, maar je realiseert je al gauw dat het niet zo eenvoudig zal zijn in een gesprek alles op een rijtje te zetten. En ook, dat je zeker in herhalingen zal moeten treden, daar in de loop der tijden al heel wat is gepubliceerd. Van de publicaties is het gedenkboek "Een koffer vol herinneringen" samengesteld door Wieke Lapikas en Kees de Bruyn Jr., lopende over 30 jaren H. D. V., wel het voor-naamste.

De herinneringen, welke in een gesprek naar voren zullen komen, zullen allicht een chaotisch karakter gaan dragen, van de hak op de tak springen, maar

dat doet er feitelijk weinig toe.

Vandaar dat ik hieronder weergeef, wat mij zo maar te binnen schiet en leuk of belangrijk lijkt om aan de vergetelheid te worden onttrokken.

Daar gaat-ie dan....

Leuk en belangrijk - maar uiteindelijk ook tragisch - is wat vroeger was "het joodse element in H. D. V." De oprichter van H. D. V. - wijlen Sam Meyer - was van Joodse origine en haast vanzelfsprekend kreeg hij daarom een greep op de Haagse Joodse voetballers. Zij gingen een belangrijke minderheid vormen in de pas opgerichte club en het moet gezegd worden, een minderheid, welke kleur en levendigheid, als ook intelligentie en humor bracht.

De voetbalcapaciteiten waren dienovereenkomstig. Namen noemen is moeilijk, maar Sanders en zijn vrouw, de Fresco's, Elie Damer, Louis Lorsch (ex-secretaris), Jolie Boekbinder, Elie Swaan, Maup Keil, Maup Kapper, Louis de Groot en vele anderen zullen wij toch niet gauw vergeten. Helaas zijn de meesten in de oorlogsjaren verdwenen, en niet meer teruggekeerd. Het is goed onze gedachten, nu bij ons 60-jarig bestaan, even bij hen te bepalen. Vooral de oudere leden blijven hun dankbaar voor de clubliefde, hun inzet en hun vriendschap, die zij destijds ten toon spreidden.

Iets anders ! Mij schiet te binnen, dat H. D. V. in de beginjaren, toen het voetbal in de Haagsche Voetbalbond (thans afd. 's-Gravenhage van de K. N. V. B.) nog niet zo gereguleerd was nog wel eens deelnam aan het z. g. wilde voetbal, georganiseerd door zomaar een club, b. v. een fabriekselftal. Plotse-ling mocht dat niet meer van de bond. Voor Sam Meyer betekende dat geen handicap.

Wonende op de Weteringkade, toen aangeduid als Wijk VII van Den Haag, schreef hij voor de wilde voetbalwedstrijden in onder de naam Wijk VII-combinatie en het aldus omgedoopte H. D. V. sleepte als zodanig menige medaille in de wacht. Zoiets zou thans niet meer lukken.

Evenmin als het thans nog zou lukken, om als secretaris van een ontvangende club (Sam Meyer) i. p. v. de niet opkomende referee, als scheidsrechter op te treden en om als des scheidsrechters club dik aan de verliezende hand is, de wedstrijd te staken wegens verslechterende weersomstandigheden. Het was toen zo, dat een gestaakte wedstrijd geheel moest worden overgespeeld en niet later voor de resterende tijd moest worden uitgespeeld.

Link, niet sportief, maar toch leuk.

Nog zo iets, dat thans onbestaanbaar zou zijn. H. D. V. I en H. D. V. II speelden beiden in de 2e klasse van de H. V. B., in klasse A en klasse B. De kampioenen van de diverse klassen gingen over naar de 1ste H. D. V. I speelde belabberd en H. D. V. II gooide hoge ogen. Wat deed Sam Meyer? Hij trok H. D. V. I terug uit de competitie, waardoor H. D. V. II kon worden versterkt, met als gevolg dat het IIe kampioen werd en promoveerde naar de 1e klasse. H. D. V. I speelde het volgende seizoen dus 1e klasse. Sportief of niet sportief? Leuk of niet leuk?, maar het was typerend voor de oude tijd.

In de beginjaren van onze club was het clubtenu van H. D. V. : wit shirt met groen schild op linkerborst, zwarte broek en zwarte kousen met groen-witte omslagen. Aangezien meer verenigingen met wit shirt speelden, kwam de wenselijkheid ter sprake om het shirt te veranderen en werd uiteindelijk besloten tot het invoeren van het groen-wit geblokte shirt. Als ik mij goed herinner zal dat in 1922/1923 zijn geschied.

De vergadering waarin tot de shirt-wijziging werd besloten was het toonbeeld van een geweldig geouwehoer met betrekking tot de vraag of het shirt in- of uit de broek moest worden gedragen !

Over vergaderingen gesproken. Meningsverschillen konden vroeger ook zeer hevig zijn. Zo zelfs, dat het voortbestaan van de vereniging wel eens op het spel heeft gestaan. Maar goed dat het werd bijgelegd, dank

zij verstandig ingrijpen van de een of de ander en misschien wel omdat verschillende nog jonge H. D. V. -ers met tranen in de ogen een beroep deden op diegenen, die als kemphanen tegenover elkaar stonden.

In een conflict van een veel latere datum is het eens zo hoog opgelopen, dat alle bestuursleden - op één na - aftraden, doch H. D. V. bezat toen voldoende competente leden om dadelijk een nieuw- en uitermate goed-bestuur te vormen. De scherpe kantjes sletten al spoedig af en van de toen afgetreden bestuursleden namen verscheidenen weer verenigingswerk ter hand. Toen was het al zo: het bloed kruipt waar het niet gaan kan.

Andere zaken, welke H. D. V. wel eens bedreigd hebben zijn de plannen om te fuseren met een andere of met andere verenigingen. Op het Zuiderpark speelden sedert 1925 zes verenigingen t. w. : R. V. C. - Ooievaars - V. C. S. - Celeritas - S. V. C. en H. D. V., die tesamen een belangenvereniging vormden. V. C. S. was het meest gebrand op fusie en benaderde ook H. D. V. In het bestuur was een stroming voor en een stroming tegen. Gelukkig was de behoudende stroming het sterkst. En ook het feit, dat H. D. V. toen - danzij de spaarzame penningmeester Jan Terlaak - over een flink kassaldo beschikte, waarover men bij een fusie geen zeggenschap meer zou hebben, speelde een grote rol.

In de latere jaren - na de 2e wereldoorlog - is er nog eens sprake geweest van een fusie. En wel met het intussen niet meer bestaande V. D. V. vertaald luidende: Verenigd Door Vriendschap. : Bij de voorlopige contacten terzake was men al zo ver, dat bij fusie de naam H. D. V. zou blijven, maar om de fusie goed te laten uitkomen, zou de betekenis van die initialen worden: Hoger Door Vriendschap. Dat was de ras-echte H. D. V. -ers die al zo lang dapper hadden volgehouden toch te gortig, zodat alleen al op emotionele overwegingen de fusie van de baan werd geschoven. Het feit dat ook toen H. D. V. er financieel uitstekend voor stond, zal ook wel een rol hebben gespeeld, daar V. D. V. geen sterke kas had.

In de dertiger jaren werkte de wereldcrisis van 29/30 hevig door, zodat het voor vele leden en de ouders van jonge leden financieel erg moeilijk was zich grote uitgaven te getroosten in verband met aanschaffing van clubtenuue en b. v. nieuwe voetbalschoenen. Om uit die impasse te geraken werd, naar ik mij meen te herinneren op instigatie van de toenmalige aspiranten-leider Pa Hoeben, overgegaan tot het stichten van een voorzieningsfonds, geheel los staand van de kasmiddelen van de vereniging. De gelden voor dat voorzieningsfonds werden verkregen door een beroep te doen op de financieel meer krachtige leden om vrijwillig een bedrag voor dat fonds beschikbaar te stellen. Het aldus gevormde fonds werd onder beheer gesteld van de oudpenningmeester Jan Terlaak, die er dan voor zorgde, dat in noodgevallen een lening werd verstrekt om voetbalspullen aan te schaffen. Dit fonds heeft prima gewerkt en in de meeste gevallen werden de leningen behoorlijk afgelost. Stropen zijn praktisch niet voorkomen, maar een enkele maal werd men toch wel teleurgesteld. Bij voorbeeld het geval dat aan een hele goede kracht van het 1e elftal een lening werd verstrekt voor de aanschaf van nieuwe voetbalschoenen. Niet lang daarna werd hij bewerkt door een in de (toen nog amateuristische) 1e klasse van de K. N. V. B. spelende grote vereniging en ging naar die vereniging over. Met de schoenen van het voorzieningsfonds heeft hij bij die vereniging grote diensten bewezen, doch tot het aflossen van de lening is hij nooit gekomen.

In de vooroorlogse tijd - van voor 1940 - was het iets uitzonderlijks als een vereniging als de onze over een oefenmeester beschikte. Het was dan ook een gebeurtenis dat H. D. V. in 1937, ter voorbereiding van het seizoen 1937/38, de beschikking kreeg over een trainer van naam, n. l. de toenmalige Nederlands elftal-speler, Kick Smit. Wijlen Gerrit Soutendijk, toen secretaris van H. D. V. had dit bewerkstelligd. Kick Smit deed het voor een tientje per avond. Veel voor die tijd. Hij liep het gevaar als overtreder van de amateursbepalingen te worden beschouwd als uit de boeken van H. D. V. zou blijken dat hij betaling ontving voor zijn trainers-werkzaamheden. Dientengevolge werden de trainerskosten door het H. D. V. -bestuur uit vrijwilli-

ge bijdragen verzameld, zodat de financiële administratie niet met deze kosten zou worden opgezadeld.

Deze beroemde trainer of liever beroemde speler heeft getracht H. D. V. het toen pas in opkomst zijnde stopperspil-systeem bij te brengen. Jammer genoeg werd dit een fiasco daar onze spelers er niets voor voelden.

Andere oefenmeesters uit die tijd waren (wijlen) Aat Kant, gewezen linksbuiten van v. v. 't Zesde van NAC en van D. F. C. , Wim Tap, gewezen midvoor van ADO en het Nederlands Elftal en Jan Smit, fungerend vrijwel uitsluitend als conditie-trainer.

Zeg proleet.....

Een kroniek van 60 jaar H. D. V.

Het hieraan voorafgaande boeket herinneringen is ons geleverd door Joop Carol, die niet alleen zeer boeiend over het H. D. V. van vroeger kan schrijven, maar ook vertellen. Een van zijn fraaie verhalen was aanleiding tot de titel van deze herinneringsuitgave. Op zekere zondag speelde H. D. V. tegen het deftige H. V. V. De wat doordouwerige Joh. Gluhoff speelt rechtsbuiten. In zijn jacht naar de bal loopt hij de back van H. V. V. finaal ondersteboven. Deze krabbelt verontwaardigd weer op, klopt het stof van zijn tenue en spreekt de volgende onsterfelijke woorden: "Zeg proleet, het is al erg genoeg dat ik tegen je moet voetballen, maar moet je me nu nog omverlopen ook?". Maar genoeg inleiding, we gaan nu proberen 60 jaar H. D. V. op een rijtje te zetten.

De beginjaren

Op een terreintje aan het Spaarneplein, zo ongeveer op de plaats, waar nu het Girokantoor staat, speelden in 1916 wat schooljongens hun "vredekeetjes". Tussen de scholieren groeit langzamerhand een bepaalde band. Uiteindelijk resulteert dit in de oprichting van een club. De motor achter dit streven is Sam Meyer en onder zijn bezielende leiding wordt op 1 juni 1917 H. D. V. geboren. Den Haag is een heuse voetbalclub rijker. Werd vroeger een koningskind geboren, dan trokken de hofastrologen de stand der sterren na. Voor H. D. V. is dit niet geschied, maar het kan haast niet anders of H. D. V. is onder een gelukkig gesternte geboren. Immers als H. D. V. nog maar een pril kasplantje is, dat zijn levensvatbaarheid nog moet bewijzen, worden twee andere voetbalclubs ontbonden. De leden van deze verenigingen E. M. M. en H. F. V., treden veelal toe tot H. D. V., zodat deze club plotseling drie inplaats van één elftal bezit. De drie elftallen speelden oorspronkelijk niet in de bekende groen/witte blokken, zoals Joop Carol al in zijn stukje memoreerde. De thuiswedstrijden werden onder uiterst primitieve omstandigheden gespeeld op een terrein aan de Waldorpstraat. Een clubgebouw of een kantine kende men niet, doelnetten ontbraken en de bovenlat van het doel was een strak gespannen touw. Het zal duidelijk zijn, dat door dit laatste wel eens discussies ontstonden, of de bal nu wel of niet "zat". Ook op het gebied van scheidsrechters valt weinig positiefs te vermelden. Door het nauwelijks of niet aanwezig zijn van enige opleiding dienaangaande, was de kwaliteit van het fluiten niet hoog. Ook het z.g. S. N. O. kwam toen veel meer voor dan nu. In een dergelijk geval floot een lid van de thuish spelende club de wedstrijd dit gold ook voor het 1e elftal. In 1918 gaat H. D. V. met S. V. C. spelen op een der befaamde bondsvelden aan de Nieboerweg. Deze voortreffelijk bespeelbare velden zijn ondermeer bereikbaar met de stoomtram die vanaf het Hollandse Spoor vertrekt. Met dit al bestaat H. D. V. alweer een jaar. De vereniging heeft zijn levensvatbaarheid bewezen.

Men viert het eerste jaarfeest in het Hof van Berlijn een niet meer bestaand café in de Papestraat. Het wordt een knalruif met een echte tombola, hoofdprijs in die loterij is .... een paar voetbalveters.

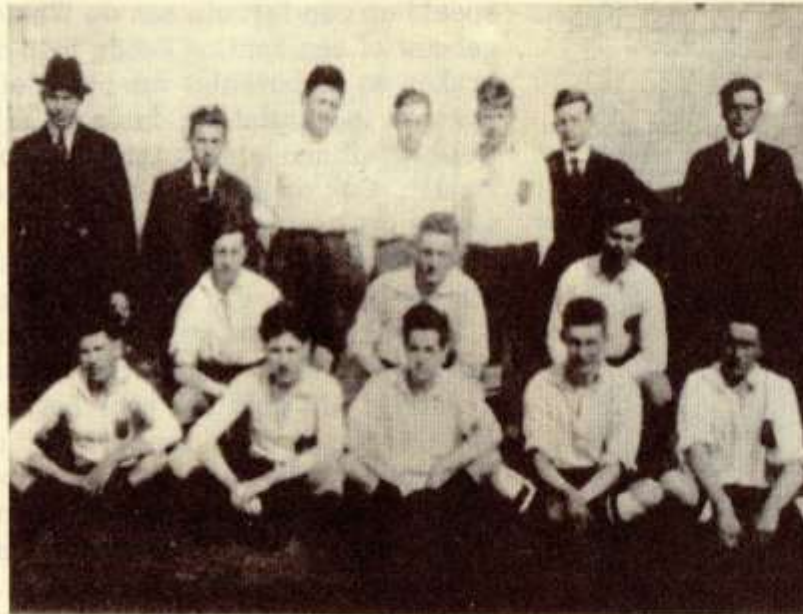
Over het karakter van H. D. V. , met name het Joodse element, klonk al wat door in het stuk van Joop Carol. Daarnaast was H. D. V. ook een van de "nettere" verenigingen, het was eigenlijk een witte boordenclub.

Dit betekende echter niet, dat je als werkmán geen lid mocht worden, als criterium gold het feit of je al of niet een fatsoenlijke vent was. Vergaderingen en andere bijeenkomsten werden in stijl gehouden. Toen ook twee nieuwe leden in werkkleding ter vergadering verschenen, werden ze door een bestuurslid discreet even apart genomen. Op de volgende bijeenkomst droeg het tweetal een "vadermoordenaar" met een keurige zwarte das. Het derde seizoen van H. D. V. 1919/1920 is zeer succesvol en brengt ons het eerste kampioenschap. Met een voorsprong van 5 punten bezet het 1e elftal de bovenste plaats in de 3e klasse B van de Haagse Voetbalbond. De officiële eindstand wordt nogmaals gegeven. Opvallend voor die tijd is dat standaardelftallen niet persé met andere 1e elftallen in één afdeling speelden.

HDV I	16-27	Rijswijk I	16-21
BMT III	16-22	VVS II	16-18
Graaf Willem vac. III	16-21	DHL II	16-12

ADO	III	16-8
VCS	IV	16-7
De Ooievaars	II	16-6

Uiteraard ging dit kampioenschap niet zonder feest voorbij. De avond werd gehouden in het eveneens niet meer bestaande hotel "Kuys Witzenburg" in de Rijswijkse Herenstraat. Dankzij de inbreng van H. D. V. - leden zelf (muziek, cabaret enz.) werd het een geweldig feest. Op de avond zijn ook veel aspiranten- het oude woord voor junioren - aanwezig. H. D. V. beschikte toen over twee aspiranten elftallen en was daarmee veel clubs een tijd vooruit. Overigens voetbalde toen lang niet elke club onder de paraplu van de K. N. V. B. Organisaties die zich met het voetbal bezig hielden waren o. a. de Kazamico, de NKS, de NASB en de Haagsche Voetbalbond. En zo kon het ook gebeuren dat iemand geschorst door de ene, vrolijk verder voetbalde middels de andere bond.

de eerste kampioenen 1920!

Moeilijke tijden

Zoals reeds in het begin even is aangestipt is Sam Meyer de "kleine" grote man in H. D. V. Hij is het die door zijn gezag en zijn talrijke relaties moeilijkheden in de kiem smoort, problemen oplost en de club bijeen houdt. Dit is geen geringe opgave als men bedenkt, dat H. D. V. in feite uit een zeer gemêleerd gezelschap bestaat. Helaas gaat de papier industrie de zakenman Sam Meyer zoveel tijd kosten, dat hij als voorzitter moet bedanken. Zijn opvolger is Louis Lorsch, die weliswaar zijn uiterste best doet, maar er toch niet in slaagt de familie bij elkaar te houden. Een aantal leden keert H. D. V. de rug toe en richt de nog steeds bestaande club VOGEL op. De problemen stapelen zich verder op

als ook nog een bestuurscrisis volgt. Het uiteindelijk gevolg van dit alles is dat H. D. V. zich genoodzaakt ziet haar eerste elftal uit de competitie terug te trekken domweg omdat op een aantal spelers niet meer gerekend kan worden. Nog is het dieptepunt niet bereikt. Enkele goede spelers gaan over naar de nu ter ziele zijnde vereniging TOGO. Na deze troubles komt H. D. V. met wederom een nieuw bestuur in wat rustiger vaarwater. En dat is wel nodig, want het kassaldo van H. D. V. is haast tot nul gereduceerd. Ook ontbreekt het aan spelersmateriaal zodat veelal zondags spelers twee wedstrijden dienen te spelen. Belangrijk is dat zich nu als het ware een vaste kern van H. D. V. -ers heeft gevormd, verbonden door een band van vriendschap.

H. D. V. kan weer gaan bouwen!

Wie de luxe kleedgelegenheden van tegenwoordig ziet, kan zich moeilijk de primitieve toestanden van vroeger voorstellen. Het omkleden van de voetballers aan de Bondsvelden geschiedt met behulp van een overdekte bank met kapstokhaakje. Het progressieve H. D. V. -bestuur aarzelt niet, als de mogelijkheid zich voordoet over te gaan tot aankoop van een direktie keet. Het houten geval kostte f 525. -- omgerekend in gulden van 1977 zo'n f 6.000. --. Met een clubliefde die nu nog hartverwarmend aandoet wordt deze keet omgetoverd in een echte tent. De zaak wordt in de verf gezet en de bescheiden ruimte wordt in een buffetruimte en één kleedkamer verdeeld. Aan het buffet is o. m. het legendarische kogelflesje te koop. Aangezien men maar over één kleedkamer beschikte moest de bezoekende vereniging zich omkleden op de "bank". Uit deze tijd dateert ook nog de befaamde "theerel". Het was toen nog gebruikelijk dat men slechts zijn eigen spelers in de rust van thee voorzag. Door dat op zekere dag (zondag) een bezoekende vereniging sterk aandrong op haar "natje", ontstond de z. g. theerel. Vanaf die datum kreeg ook elke bezoekende vereniging thee te drinken, een gebruik dat sindsdien vrij algemeen ingang heeft gevonden.

Zo rond 1924 begint H. D. V. dankzij haar buffet een vaste supporterskern te krijgen. Het gaat nu weer beter met de jonge club; naast spelers die terugkeren is er ook een nieuwe aanwas doordat de vv Trekvlief wordt opgeheven. Het seizoen 1924'25 zal zelfs een heel goed seizoen worden. Immers H. D. V. behaalt de eerste plaats in de 1e klasse C van de Haagsche Voetbalbond. De groen-witten moeten nu strijden met de drie overige kampioenen van de andere 1e klassen. Tegen de sterke elftallen van Hoek van Holland en Naaldwijk, wordt H. D. V. kansloos geacht. Na één wedstrijd gewonnen en één verloren moesten de groen-witten het in Hoek van Holland opnemen tegen de club van die naam. Onvolledig maar met een enorme inzet (het woord motivatie was toen nog niet uitgevonden) weet H. D. V. met 4-2 te zegevieren. Wij zijn kampioen van de Haagsche Voetbalbond en promoveren voor het eerst in ons bestaan naar de K. N. V. B.

We willen dit oude eerste elftal nog eens eenmaal aan U voorstellen.

- Keeper : Piet Kok, die helaas H. D. V. verliet om in MAVI te gaan spelen.
- Backs : Teddy de Bruyn, aanvoerder, beroemd en berucht door z'n lange staken; Piet Vos, robuust, maar ook wel een beetje bang uitgevallen.
- Halves : Jolie Boekbinder, de kleine dappere man; Maarten Flinterman, de Haagse motorduivel, liet zich ook als zodanig kennen. Jos Josée, met zijn bekende spreuk "laat maar aan mij over, 't komt wel in orde." De eeuwige optimist. "Wij worden kampioen."
- Voor : Jo Gluhoff, liep als rechtsbuiten door alles heen, ook door spelers, wat H. D. V. op ettelijke fruitmandjes kwam te staan. Jopie Kühne, ook zo'n kleine opduivel, desondanks een der prominentste spelers. Jan Terlaak, bezorgde door het koelbloedig benutten van een penalty H. D. V. een plaats in de K. N. V. B. Joop Carol, de man met het denderende schot, waarmede heel wat beroemde goaltjes op zijn naam kwamen te staan. Gerrit Soutendijk, onze zwaargebouwde linksbuiten, die ook door zijn aanmoedigende geest veel tot het succes bijdroeg.
- Benevens Henk Loos: die als vaste reserve de meeste wedstrijden meespeelde, een man die geweldig kon knoerten.

En ondanks het kampioenschap eindigt het seizoen toch droef. De Bondsvelden moeten verdwijnen als gevolg van de uitbreiding van Den Haag. H. D. V. moet verhuizen.....

Het Zuiderpark

Vanaf het seizoen 1925/26 speelt H. D. V. zijn thuiswedstrijden in het Zuiderpark en het doet dit nu al zo'n 52 jaar. Niet alleen H. D. V. ook ADO, RVC, Celeritas, VCST, De Ooievaars en SVC verhuisden in 1925 naar het Zuiderpark. Men stelle zich van dit sportcomplex in 1925 niet al te veel voor. In feite bestond het uit een grasvlakte zonder meer, zonder afbakening, kantine kleedkamers e. d. Om hun belangen zo goed mogelijk te behartigen, sluiten de genoemde clubs met uitzondering van ADO zich aaneen en vormen zo als het ware een voorloper van de belangencommissie Zuiderpark 2e gedeelte. Het probleem van de kleedkamers wordt opgelost door gebruik te maken van de badcellen van het zwembad Zuiderpark.

Met het doorknippen van een lint door de heer Vos Sr., wordt het H. D. V. -veld ingewijd met de wedstrijd H. D. V. -Aurora.

Aangezien de afstand tussen het eerste en de lagere elftallen vrij groot is, wordt alles in het werk gesteld die afstand te verkleinen.

En niet zonder resultaat. In 1926 promoveert H. D. V. 2 dankzij een kampioenschap van het 3e elftal naar de 2e klasse van de HVB.

In 1931 wordt zelfs de eerste klasse van de HVB bereikt.

Tussen deze jaren zit natuurlijk het jaar 1929, het jaar waarin H. D. V. zijn 12½ jarig bestaan vierde. De "officiële" receptie vindt plaats in het restaurant De Kroon aan het Spui. Het grote feest met bal na wordt echter gevierd op 14 december in het gebouw De Vereniging aan de Willemsstraat. In het fraaie, door J. Kording ontworpen feestprogramma wordt de H. D. V. leden het volgende beloofd: voor de pauze het duo Noordt en de Vier Maxsons, na de pauze het blijspel "De Aardschok". In het programma beveelt zich beleeft een kleermaker aan, die voor f 35.- een costuum naar maat met twee pantalons levert.

De koekfabriek Patria biedt haar vitamine-biscuits à f 0.20 per ons aan. Een groot succes is die avond de tombola-zonder-nieten. De prijzen hiervoor zijn

JUBILEUM-LIED

Wits: „De Hollandsche Vreemde“.

Nu berecht in ons midden
Een vrolijke geest,
Wij juichen en jolien,
't Is feest nu, 't is feest!
Blijheid doet de baten leven,
Fier in top waait chape de vlag,
't GROEN-WIT-ZWART is hoog in eere
Op deze glorieusken dag

REFRAIN:

De vreugdeklok luiden
Op 't Koper Feestje,
Van haar, die ons lang reeds,
Verrecoerd deed zijn,
Voor 't heil der getrouwe
Een diezert! Hooren!
Zij geniet en bliet
Ons „H. D. V.“

En zij onze Hilde,
Den manen gewijf,
Die 't scherpe bestuurden,
Met kracht en heilid,
Een van zis was steeds hun streven,
Sleghed sprakén raakt een tul,
Immer hielden zij voor ogen
Het devies: „Houdt Dapper Vel“

REFRAIN:

December 1929

DIRK DE BOER

PROGRAMMA FEESTAVOND

bijeen gescharreld door de secretaris van de feestcommissie G. Soutendijk. Dit geschiedde door grote bedrijven (Laurens, Philips, Dobbelman) aan te schrijven en een aardigheidje voor de tombola te verzoeken. Een sigarettenfabriek die niets van zich liet horen, krijgt een tweede brief met de laconieke mededeling, dat de Turmac en andere concurrenten inmiddels doosjes sigaretten hadden toegezonden!

Zoals reeds is opgemerkt had H. D. V. in 1920, als een van de eerste verenigingen, twee aspirant-elftallen die meedraiden in de competitie. Al vrij snel komt hierin de klad, maar in het seizoen 1926/1927 start H. D. V. weer met aspiranten voetbal. Hoewel een ieder ervan overtuigd is, dat voor de doorstroming en de toekomst van een voetbalclub junioren onontbeerlijk zijn, zijn het toch diezelfde jongeren die een ernstig conflict binnen H. D. V. veroorzaken. Meerdere malen hebben een aantal "ouderen" zich aan het

weinig beschaafde optreden van sommige jongeren gegergd. Als dan ook op het kampioensfeest van het 2e elftal een aantal van hen zich niet comme il faut gedragen, eist het bestuur en met name voorzitter Kapper en penningmeester Sanders hun royement.

Op de hierna roerige jaarvergadering treedt het bekwame bestuur nagenoeg in zijn geheel af. Gelukkig voor H. D. V. beschikte men toen over voldoende personen, die capabel genoeg waren bestuursfuncties te vervullen. Staande de vergadering wordt een nieuw bestuur gevormd, dat niet alleen de problemen oplost maar ook een grote daadkracht ten toon spreidt John. Verwey, G. Soutendijk, L. Loos, J. Terlaak c. s. hakken vele knopen door, herzien de reglementen, verkrijgen op 28 mei 1932 de Koninklijke goedkeuring voor H. D. V. en saneren de financiën.

Met Pinksteren 1931 maakt H. D. V. een trip naar het buitenland. Karel Lotsy de man van de legendarische donderspeeches, was in die tijd consul van de KNVB in België. Via hem krijgen we contact met de Racing Club Antwerpen, een vereniging die ons uitnodigt, deel te nemen aan een Pinkstertoernooi. Hoewel H. D. V. alle wedstrijden verliest slaat het bezoek aan het gezellige Antwerpen zo aan, dat deze buitenlandse trip in 1932 wordt herhaald.

Promoveerde het 2e elftal van H. D. V. naar de 1e klasse van de HVB, in 1933 brengt zij ons wederom een kampioenschap. Nu promoveert zij naar de reserve 3e klasse van de K. N. V. B.

4 oktober 1934 Is een belangrijke datum voor H. D. V. Op die datum verschijnt namelijk het éérste HDV-journaal. Het is nu bijna ondenkbaar dat een (voetbal) vereniging kan functioneren zonder clubblad, maar toch was dit het geval in de eerste 17 jaren van ons bestaan. Mededelingen betreffende de te spelen wedstrijden vergaderingen e. d. werden door middel van convocaties gedaan. Nieuwtjes betreffende H. D. V. bereikten de mensen voorts via het inmiddels ter ziele zijnde blad "De Avondpost". Hierin had Lefkert Loos zijn rubriekje dat zeer toepasselijk "Uit de Blokkendoos" genaamd was.

Het eerste H. D. V. -journaal opent met een openingsrede van Joop Carol waarin hij ondermeer zegt:

"Tot onze vrienden, die door de beroerde tijdsomstandigheden in moeilijkheden verkeren, zou ik willen zeggen, laat de moed niet zinken en laat deze moeilijkheden U er vooral niet toe brengen om zo maar zonder meer ons vaarwel te zeggen, doch bespreek Uw geval tijdig met mij, of één van de andere bestuursleden".

Met de beroerde tijdsomstandigheden worden uiteraard de crisisjaren bedoeld. Honderdduizenden landgenoten waaronder ook uiteraard H. D. V. -leden zijn zonder werk geraakt. Het is daarom ook dat in het eerste journaal een circulaire wordt bijgesloten, welke ten doel heeft het Voorzieningsfonds in ieders aandacht aan te bevelen. Het doel van dit fonds is duidelijk af te lezen uit de eerste twee artikelen van het reglement voorzieningsfonds.

Art. 1. Aan leden en aspirantleden kan financiële hulp worden verstrekt, indien dit in het belang van de vereniging nodig wordt geacht.

Art. 2. Deze financiële hulp zal kunnen bestaan uit het verstrekken van renteloze voorschotten voor aanschaffing clubtenue en kosten toetreding als lid. Achterstallige contributie zal nimmer uit het fonds worden ontleend.

2e Jaargang- N° 6

Verschiijnt wekelijks

7 November 1935.

M E N Z E G T :

Men zegt in supporterskringen:

dat de tot nu toe door H.D.V.I in de competitie bereikte resultaten niet in overeenstemming zijn met de successen van den afgelopen zomer;

dat daarvoor diverse oorzaken sijn aan te wijzen;

dat één van die oorzaken is het "sneuvelen op het veld van eer" van eenige onzer beste spelers;

dat zulks voor H.D.V. erg, voor de betrokkenen het ergst, doch niet onoverkomelijk is, want goede reservekrachten zijn in voldoende mate beschikbaar;

dat alle factoren dus aanwezig zijn om met frischen moed te trachten het verloren terrein te herwinnen;

dat hiervoor echter eerst nog moet worden herwonnen de geest van kameradschap en opofferingsgezindheid, welke ons late elftal in den afgelopen zomer resultaten heeft doen besken om van te wattertanden;

dat Sam Meijer zich zit te verbijten op zijn flat in Londen als hij des Keandags zijn Hollandsche krant krijgt, omdat hij in 1937 voor een 4de klasser in Engeland geen toernooi zal kunnen organiseren;

dat met een zeker optimisme de overtuiging in ons leeft, dat de leuze "Nu...of in 1937" geen leuze zal blijven;

dat wellicht beschikbaarstelling van Engelsche toffees voor de late elftallers een stimulans zou zijn, waarom dit denkbeeld ons

De laatste jaren voor de oorlog

In 1935 is het aanpakken geblazen bij H. D. V. Niet alleen wordt de conditie opgevijseld door de veldtrainingen van onze energieke trainer Kant, daarnaast vindt wekelijks een "indoortraining" plaats in het gymlokaal in de Viljoenstraat. Successen blijven dan ook niet uit. Eerst wordt de finale bereikt in de serie van de Zuiderpark-avondwedstrijden. In deze wedstrijd weet het kansloos geachte H. D. V. zijn opponent Hoek van Holland met 2-1 te verslaan.

In de tweede serie is het aloude H. V. V. winnaar geworden en zoals te doen gebruikelijk spelen de beide winnaars een erewedstrijd tegen elkaar. Als bedacht wordt dat H. V. V. 1e klasse West speelde en kan beschikken over cracks als van der Luur, Max Jansen, Pasteur en Da Costa, dan lijkt het een ongelijke wedstrijd. Op 28 juli de roemruchte dag, ziet het er in het begin naar uit ook. H. D. V. komt met 3-0 achter te staan, totdat ze ontdekt dat ze niet de mindere is van H. V. V. en de vijandelijke achterhoede wel degelijk passeerbaar is. De wedstrijd eindigt met 3-3, een uitslag die geenszins geflatteerd is voor H. D. V. Uitbundig is de lof die "De Sportkroniek" en andere bladen de groen-witten toezwaait. Nog meer successen volgen: de finale in de Ooievaarsserie en het NAC-toernooi. Met de bus wordt vanaf garage Sommeling aan de Gedempte Gracht koers gezet naar Breda. De buiten Den Haag vrijwel onbekende 4e klasser H. D. V. neemt deel aan het NAC-toernooi. Het blijft niet bij deelname. H. D. V. komt in de finale. Tegen de zuiderlijke 2e klasser TCS en.... gaat met de erepalm strijken.

In 1936 worden de bezoekers van het Zuiderpark aangenaam getroffen door muziek, ons lid Cor Oosterveer heeft een radio in de H. D. V. -tent gefinstalleerd. Het is trouwens in danzelfde jaar dat H. D. V. wederom een primeur heeft. In het nu helaas verdwenen Musicatheater aan de Delftselaan wordt voor de H. D. V. familie een voetbalfilm gedraaid. De acteurs in deze film zijn H. D. V. junioren. Tijdens het afspelen wordt de film van geluid voor-

De jubileumwedstrijd HDV-HVV

RESIDENTIE SPORTBLAD

Officieel Orgaan van den Haagschen Korfbalbond, en vele Korfbal-, Voetbal- en Athletiekverenigingen voor Den Haag, Westland, Delft en Omgeving

Versijnt iederen Donderdag
Abonnementsprijs f 0,75 per
kwartaal bij vooruitbetaling

Adres voor Administratie
en Redactie:

PLETTERIJSTR. 103-107
DEN HAAG - TEL. 772383
POSTGIRO No. 47514

Advertentiën 30 ct. per regel
en volgens overeenkomst

Onze Haa Vee Beeërs.

Oudezaai 3 wint van Crommel 1.
HDV 2 kampioen van F.C.

De zaterdag gestante bekerwedstrijd voor de tweede finale is thans wederom gespeeld en opnieuw hebben de Eibers de overwinning behaald. Crommel moest met een 3-tal invalers afmaken, omdat eenzelfde aantal spelers door het HYB-bestaat geacht waren. Desondanks heeft Crommel er alles opgezet om deze wedstrijd te winnen en verkleidingsstukken moesten wij vertoelen, dat een gelijk spel de verhouding juist had weergegeven. Bij de vorige wedstrijd stante schiedrechter Verboon 14 minuten voor het einde, hant de Oudezaai een voorige 4-2 voorsprong haalden, en daarna is het maar zekelijk, dat thans door de thuisclub gewonnen werd, omdat zij het vortemaal reeds dubbel en dwars verdienst had.

De wedstrijd werd ditmaal geleid door Mr. J. Guzen, die de touwtjes strak hield, zodat er niets kon misrappen. Volgens onze „kenners“ had hij wel wat te veel, doch wij maken hem ons compliment voor zijn correcte leiding.

Voor rust had Oudezaai de vrij sterke wind made, doch kon slechts één doelpunt uit een strafschop maken. Ook Crommel kreeg nog een penalty, doch deze werd naast geschoten. De rust duurde met 1-0. Na de hervatting maakte Crommel gelijk, doch een daarna misten de Eibers opnieuw de jacht op succes. Dit was echter ook weer niet van hoope te maken, af Crommel maakte opnieuw gelijk. Oudezaai en kwartier voor 1 made maakte Oudezaai de winnende goal. Hinevo Crommel er nog alles op zette om een gelijk spel te bereiken, hielden de Eibers echter stand en plaatsten zich daardoor in de derde ronde voor den HYB-beker en won daardoor tevens de eerste wedstrijd voor het kampioenschap van den HYB. Een dubbele zegge dus.

Rust ons nog te vermelden, dat een zeer talrijk publiek dezen belangrijke wedstrijd bijwoonde, waaraan wij een dertig hoofd-besluiters en een viertal leden van de officieelcommissie opmerken. Aan betingstelling van „officieel“ rde ontbrak het dus gemaakt.

Voor de competitie ontbrak, in de 1e klasse A. Laakkwartier 3 visite van Oranje-Blauw 1. Deze wedstrijd, die van weinig belang meer was, werd door de volgelingen van Oudezaai met 0-2 gewonnen.

In F.C. bracht HDV 2 een bezoek aan „Gravenzande 2. Aangezien verstandigende een gelijk aantal punten had behaald met Oranje-Blauw 2, n.d. 25, moest HDV uit de hand resterende twee wedstrijden nog slechts één punt behalen om het kampioenschap tever, afdeling in de wacht te slepen. Alhoewel met grove moeite is het den groveschiffen gelukt een 2-1 zegge te behoeven, zodat Loois e.a. de kampioenschap kunnen bijgeven.

De thuisclub leest het eerst te scoren, doch HDV maakte even voor de rust gelijk. Ook na de drie bleef de stand nog gansden tijd onveranderd, totdat HDV ongeveer twintig minuten voor het einde een strafschop kreeg toegewezen, die besut werd. Zelfs bij een gelijk spel was HDV reeds kampioen geweest, doch een overwinning staat veel beter, nietwaar groes-witten? Scheidsrechter was Mr. Garen, die verstandelijk leidde. Onze hartelijke gefelicitasies aan Loois e.a.!

In 2 A won Spoorwijk 1 ook naar laatste competitiewedstrijd, 0-1 met 0-2 van Laakkwartier 4, zodat de Spoorwijken het seizoen ongeslagen hebben beëindigd. Een fraai resultaat!

In 2 G kreeg HDV 3 met 1-6 tops van Laakkwartier 3 en thans Petrolen 1 opnieuw, dat zij de vervellie derde plaats het volle verdiende, door OB 2 op eigen grond met 0-2 te sloppen.

De uitslagen zint:

Bekerwedstrijd 2e ronde, tevens om het kampioenschap van den HYB: Oudezaai 1-Crommel 1 3-2.

1e kl. A: Laakkwartier 3-Oranje-Blauw 1 0-2.

1e kl. C: „Gravenzande 2-HDV 2 1-2.

2e kl. A: Spoorwijk 1-Laakkwartier 4 3-2.

2e kl. G: Laakkwartier 3-HDV 3 6-1. OB 2-Petrolen 1 3-1.

2e kl. F: DVC 4-Vogel 4 8-0.

2e kl. K: Maasstraat 4-FZC 4 3-4.

2e kl. M: Spoorwijk 3-VCST 3 4-1.

2e kl. P: DHC 8-Laakkwartier 8 9-0.

KENNERS ZEGGEN:

Mij smaakt alleen een
BROCHES Cigaret

Café-Rest. „DE GALERIJ“

Laan van Meerdervoort 419 - Den Haag

TELEFOON 34048 en 34049

Zalen voor
Vergaderingen en Club-avonden

UW ADRES
VOOR SPORTKLEEDING IS:
A. J. MEEVERS SCHOLTE
Beeklaan 39, bij Loosd. weg

Voetbalschoenen vanaf f 1.85
Voetbal ringkousen „ f 1.20
Sportbroekjes „ f 0.75
Korfbalschoenen „ f 3.15
Shirts kleurechte tegen de
uiterste prijzen.

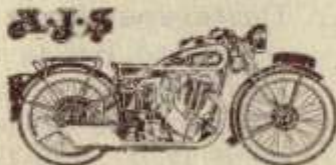

CABARET „AMERICAIN“

Wagenstraat 49 - t.o. „Scala“ - Telef. 117732

Expl. J. M. DEKKER

IEDENE WEEK NIJW SCHITTEREND VARIÉTÉ PROGRAMMA

Vraagt gefillustreerde
catalogus bij den Im-
porteur v. Nederland

J. E. A. v. VILSTEREN
LAAN v. MEERDERVOORT 42
TELEFOON 390361
DEN HAAG

zienen door het afdraaien van een grammofoonplaat met het H. D. V. -clublied. Het zal duidelijk zijn dat deze rolplaat én voor het jeugdvoetbal én voor H. D. V. een geweldige propaganda betekenden. Dit laatste was wel nodig, aangezien H. D. V. een beetje in de versukkeling raakte. Een nieuwe impuls voor H. D. V. is dat men in het voorjaar 1937 een nieuwe trainer weet aan te trekken. Dat is niemand minder dan Kick Smit, de veelvuldig international, Weliswaar was het zo, dat in die tijd amateurclubs geen betaalde trainer in dienst mochten hebben, maar we twijfelden er niet aan of het inventieve H. D. V. -bestuur zal daar wel een mouw aan hebben weten te passen.

Dankzij de veldtraining en de taktische praatjes van Kick Smit heeft H. D. V. veel succes in de strijd om de K. N. V. B. -beker, zij toont zich als het ware een echte cupfighter. Eerst wordt in Krimpen a/d IJssel DVC uitgeschakeld, dan volgt Hillinen in Hillegom. In de 3e ronde wordt de sterke 2e klasser Sliedrecht geloot. En ware het niet dat de scheidsrechter een beslissende fout had gemaakt dan was H. D. V. een ronde verder geweest. Dankzij de ten onrechte toegewezen free kick kon Sliedrecht uit de ontstane consternatie het winnende doelpunt scoren.

De vrije schop is nog steeds een veelbesproken affaire. Zij werd toegekend omdat de back Joop Hoebert te laag kopte een actie waarbij hij overigens zelf gewond raakte. De beslissing van de scheidsrechter lijkt nu juist, maar is dit niet.

Immers in die tijd was alleen het z. g. actieve gevaarlijke spel, d. w. z. te hoog schoppen strafbaar. Het passieve gevaarlijke spel, dus te laag koppen werd gelijk gesteld aan het-zich-voor-de-bal-werpen van de keeper en gold als niet strafbaar. Overigens duurde het dienstverband met Kick Smit slechts enige maanden. Hiermede verdwijnt een beroemde naam uit de geschiedenis van H. D. V. maar snel daarna wordt een bijna net zo'n bekende naam aan de H. D. V. -familie toegevoegd. In 1938 wordt namelijk een kleine felle junior lid. Zijn naam is Joop de Kubber. Een HDV-er die later nog vele triomfen zal oogsten. We noemen slechts de roemruchte wedstrijd in Parijs van het Nederlandse prof-elftal ten behoeve van de

slachtoffers van de watersnoodramp in 1953.
Op 31 mei 1937 viert H. D. V. zijn 20-jarig jubileum. Ditmaal vindt de geslaagde feestavond in het paviljoentje op het Rijswijkseplein plaats. Na het feestgedruis, het is inmiddels 1 juni geworden gaat de H. D. V. schare naar het Spaarneplein en laat zich voor het Girokantoor fotograferen. De historische plek waar 20 jaar eerder wat schooljongens een bescheiden clubje oprichtten. Het jaar 1939 brengt ons naast twee kampioenen, het 4e en het zaterdagelftal ook minder prettige zaken. In verband met de oorlogsdreiging vindt op 28 augustus 1939 in Nederland algehele mobilisatie plaats

Hierdoor worden verschillende H. D. V.-ers onder de wapenen geroepen (o. m. 1e elftalspeler Wieke Lapikas) ook Leffert Loos de toenmalige voorzitter van H. D. V. Het bestuurs vacuüm wordt opgevuld door Joop Carol, die voor de zoveelste maal H. D. V. zijn diensten aanbiedt. Een opvulling van het spelersmateriaal is moeilijker en het is daarom ook dat de K. N. V. B. voor het seizoen 39/40 een noodcompetitie uitschrijft, in afwachting van betere tijden. Die betere tijden laten echter voorlopig op zich wachten, in de nacht van 9 op 10 mei overweldigen de Duitsers Nederland.

de
hele club
voor het
girokantoor

De oorlogsjaren

Al vrij snel doet de Duitse bezetting zich in het Verenigingsleven gevoelen. Door middel van verordening 20/27 d.d. 19 augustus 1940 van de Rijkscommissaris voor het Bezette Gebied wordt het H. D. V. -journaal min of meer een censuur opgelegd. Zo mogen b. v. geen artikelen meer opgenomen worden, die zoals dat heet, buiten verantwoording van de redactie liggen. Ondanks dat, proeft men toch uit het H. D. V. -journals van de oorlogsjaren hoe men tegenover de Duitse bezetting staat. Zo schrijft de voorzitter Leffert Loos in het nieuwjaarsnummer van 1941 van het clubblad: "Nog is er duisternis, nog zijn wij als wachters van morgen... en in de zekerheid, dat ook in de Duisternis, waarin onze wereld gedompeld is het Licht tenslotte zal doorbreken, wensch ik den lezer een gelukkig 1941 toe". Inderdaad het wachten is op geallieerden, die de nieuwe morgen (is de vrijheid) zullen brengen.

Ook anderszins is uit de H. D. V. -journals van die tijd de oorlog merkbaar. Zo vraagt een scheidsrechter na een wedstrijd een aantal voetballers zich te legitimeren door middel van hun distributiestamkaart. Tevens worden distributiebonnen aangeboden voor het verkrijgen van voetbalschoenen. Ondertussen heeft de algemene jaarvergadering van 7 september 1940 in het Paviljoentje op het Rijswijkseplein plaatsgevonden. Deze bijeenkomst is van groot belang geweest, immers er lag een voorstel betreffende een fusie van H. D. V. op tafel. Gelukkig gaat dit niet door. Mede door een zeer felle speech van Leffert Loos, die zich uitspreekt voor het behoud van de unieke H. D. V. -sfeer, wordt het fusie voorstel en masse afgestemd. Begin juli 1941 neemt de K. N. V. B. een belangrijke beslissing. Van 10 juli tot 1 september wordt alle voetbal verboden. Voor het eerst in Neerlands voetbalhistorie wordt het z. g. gesloten seizoen ingevoerd. De verenigingen hebben nogal moeite met het besluit het "zweetvoetbal" te staken. Immers men miste nu de (avond) seriewedstrijden en bovendien verloor men het contact met

H. D. V. VOETBALBOND
PETITIEKAART
Klasse
A-C
3

door de Adspiranten-Competitie verklaart dat
J. DE KUBBER
(geb. 4-5-27) lid der vereen. **H. D. V.**
gerechtigd is tot het deelnemen aan de medstrijden van de
Adspiranten-Competitie van
de Afdeeling
en wel niet lager dan in de 3^e klasse.

Deze kaart is strikt persoonlijk.
Uitgereikt **SEP. 1941**
Handtekening v. d. belanghebbende, De Secr. Competitie-leider

Ongeteekende kaarten zijn ongeldig.
Op verzoek aan den scheidsrechter te toonen.

Dispensatie voor de Klasse.

de leden gedurende de zomermaanden.

Op 11 september 1941 verschijnt er op last van de bezetter voorlopig het laatste H. D. V. -journaal. De leden worden nu geïnformeerd via het H. D. V. -mededelingenblad, dat voor het eerst uitkomt op 24 september 1941.

Het jaar 1942 is een van de zwarte bladzijden uit de H. D. V. -geschiedenis. In dat jaar vangen de deportaties aan van onze Joodse leden. Als gevolg van de Duitse waanzin verdween het Joodse element nagenoeg geheel uit H. D. V. Zowel op voetbal- als op bestuurlijkgebied hebben onze Joodse leden een aanzienlijke bijdrage geleverd. Het is een goede zaak in dit jubileumjaar hieraan niet zonder meer voorbij te gaan. Want H. D. V. mag onze Joodse vrienden niet vergeten en zal ze ook niet vergeten.

Maandag 1 juni 1942 bestond H. D. V. een kwart eeuw. Op oudejaarsdag, dus op 31 mei wordt een jubileumwedstrijd gespeeld tussen zoals dat heet, de vergane glorie en de iets-minder-vergane glorie. Het eerst genoemde elftal bestaat o. m. uit de gebr. Loos Soutendijk, Terlaak, Carol en de Bruyn Sr. Helaas viel deze dag letterlijk en niet figuurlijk in het water, zodat een modderige 4-4- eindstand bereikt wordt. Hiervoor was een wedstrijd vastgesteld tussen H. D. V. I en H. D. V. II, dat kampioen van de 2e klasse geworden was. Een week later is in hotel Kuys Witzenburg het jubileumfeest. Na een diner volgt een gezellige avond. Ontelbaar is het aantal malen, dat die avond het H. D. V. lied opklinkt, waarvan nu een stukje volgt:

HDV, je bent de club die onze vriendschap, onze trouw verdient

HDV, al speel je hoog of laag, we zullen je nooit verlaten

HDV, groen-wit dat zijn je frisse kleuren

Houdt dapper vol, je ben o.ké, lang leve HDV.

Ondanks de grote moeilijkheden, er worden nu ook leden opgeroepen voor de arbeidsdienst, blijft men voetballen. Onder de nieuwe voorzitter, Stef van der Laan, begint H. D. V. wat op een slaggersclub te gelijken. Immers, naast hem zelf zijn ook Pa Vos, Arie Vos, Roel Vos de v. d. Touw's en de Oosterwijk's op dit terrein werkzaam.

Wie van der Touw zegt denkt natuurlijk direkt aan Joop van der Touw (de Rode Duivel) en de roemruchte tocht naar het Westland in oktober 1943. In Naaldwijk moesten op zondag 17 oktober zowel H. D. V. I en H. D. V. 3 spelen tegen de club van die naam.

Aangezien het vervoer nogal problematisch was in die tijd, stelde de fa. v. d. Touw een tweetal Jan Pleziers en een aantal paarden ter beschikking, waarmee de tocht naar Naaldwijk werd aangevangen.

Niet alleen deze tocht maar ook het keepen van Joop v. d. Touw baarde opzien, in Naaldwijk. Deze doelman wist alles te keren, zelfs het onmogelijkste schot ranselde hij uit zijn goal, hetgeen hem bij het Naaldwijk publiek de bijnaam "De Rode Duivel" bezorgde. In het seizoen 44/45 wordt er gezien de benarde omstandigheden (hongerwinter) niet meer gevoetbald. Om toch het mededelingenblad te vullen, neemt de nieuwe secretaris P. Rosdorf (PELER) stukken uit de "AFC-ers" van J. B. Schuil op. Op 10 januari 1945 verschijnt het laatste mededelingenblad. Vlak voor de bevrijding wordt H. D. V. nog opgeschrikt door het overlijden van J. Th. Josée, bijgenaamd Jos, die tijdens een van de laatste bom-aanvallen wordt getroffen. Het is zeer triest dat deze H. D. V. vriend en lid van verdienste de bevrijding niet meer mee heeft mogen maken.

De bevrijding

VREDE !!!!! VRIJ !!!!!

M E D E D E E L I N G E N

VAN DE HAAGSCHE VOETBALVEREENIGING "HOUDT DAPPER VOL" (H.D.V.)

Secr.: P.L.Rosdorf   Tel. 778085   Adres Penningmeester:
Rozenboomlaan 64 Vbg.   Giro 181115   Joh.Camphuysstr.54 Haag

Reg. N° 410625   Kenn^o N.C.O 4157
N° 23/24   13 Juni 1945.

ALGEMEEN OVERZICHT:

Zondag j.l. hebben vele leden gehoor gegeven aan den oproep van het Bestuur om weer eens gezellig bij elkaar te zijn. Er is weer heel wat afgebabbeld. Met verscheidene leden hebben wij gesproken over hun wederwaardigheden ondervonden in Duitschland. Zoals ons op haden bekend komen wij er goed af en woten wij dat Dick Kerkhof, Mees Kipp, Landsaat, Bram Vermaat en vele anderen behouden zijn teruggekeerd. J.Mat vertoeft momenteel nog te Parijs, waar hij voorloopig een werkkring heeft gevonden. Wij hopen spoedig van de andere buitenlandse leden bericht te krijgen dat zij ook behouden in het Vaderland zijn aangekomen. Tot onze groote verrassing was Jan Vos en ega uit Bergen op Zoom aanwezig. Hij was met zijn auto overgekomen en liet niet na even naar onze H.D.V.-ers te komen kijken. Jonge, Jan, het deed ons plezier, dat je H.D.V. nog steeds in je hart mede draagt. Een bewijs dat je nog een echte oude stoere H.D.V.-er in hart en nieren bent. Zoals wij je in den tent beloofd hebben, komt de H.D.V. schare je eens opzoeken in Bergen op Zoom om tegen je nieuwe club "Dosko" te spelen. Reken er op Jan, dat wij die Bergen op Zoomenaren van katoen zullen geven. Zoodra de treinen weder rijden kun je ons verwachten. Zet de Bols maar vast klaar, want, zooals je weet, kunnen de H.D.V.-ers hier aardig mee overweg. Ook op het groene veld zullen wij jullie dan een zware pijp laten rooken.

Aangezien Zondag alle leden te kennen gaven om weer eens achter den bal te hollen en mede in verband met de afspraak met Jan, is het Bestuur van meening dat er weer eens ernstig geoefend en de botten weer eens los geschopt dienen te worden. Op aller verzoek zal dan ook Zondag 17 Juni a.s. om 2 uur een wedstrijd op het H.D.V.terrein gespeeld worden. Allen worden verzocht aanwezig te zijn met hun voetbalplunje. Degene die 2 paar schoenen of meer heeft, wordt verzocht deze ook mede te brengen. Het Bestuur verwacht speciaal de heeren J.v.d.Touw, M.Vos, v.Beekum, v.d.Weyden, K.Ensink, J.Hoebert, I.de Rijke, G.Vogel, J.Kempes, A.Zwets, kortom allen die

Eindelijk is de lang gekoesterde wens van ons allen in vervulling gegaan. We zijn weer vrij. O, dierbare vrijheid, wat heb je ons lang laten wachten. Velen werd het wachten op jouw komst soms te machtig en lieten hun kop neerhangen met de diepe zucht: "Wanneer, wanneer kom je eindelijk eens opdagen? Zullen we onze dierbare vrijheid wel eens beleven? Wat is er in de afgelopen vijf jaren niet door ons heen gegaan, wat hebben wij niet moeten doorstaan?

Wat hebben die moffen ons niet vernederd en getreiterd? Het is alles te veel en ligt nog te vers in 't geheugen om dit alles hier op te noemen. Nameloos leed is over ons volk gebracht.

Niet meer te helen wonden zijn geslagen. O, mof, o mof, gij hebt zoveel leed over ons gebracht, dat het soms niet meer te dragen was en wij wensten het jullie tienvoudig te kunnen vergelden. . . . . Met deze ontboezemingen opent het 1e H. D. V. mededelingenblad na de bevrijding. In dat zelfde mededelingenblad worden de leden opgewekt op zondagmiddag 9 juni in het Zuiderpark te verschijnen en de vriendschapsbanden weer aan te knopen. Het voetballeven komt langzaam weer op gang, zo speelt op 17 juni H. D. V. haar eerste vriendschappelijke wedstrijd. Voor dit gebeuren werden de leden voor zover ze daar over beschikken, verzocht meer dan één paar voetbalschoenen mede te nemen. Dit omdat door gedwongen verhuizing e. d. een aantal leden niet meer over hun kicks beschikken. Op woensdag 11 juli vindt in het Paviljoentje de jaarlijkse algemene vergadering plaats. Resultaat van deze vergadering is de continuering van het voorzitterschap door Stef van der Laan en de instelling van een feestcommissie. Deze commissie publiceert o. a. deze oproep in het weekjournaal: "H. D. V. zal en moet omhoog worden gebracht. Daarom luiden wij deze periode in met een kontakt-

historisch
elftal

avond, die we zullen beschouwen als een eerste stap in de goede richting". De eerste kontaktavond op 12 augustus in Hotel Leeuwedaal is een groot succes waarbij de eerste elftalspeler Arend Dame zich ontpopt als een voortreffelijk conférencier. Het blijft niet bij één avond, op 2 december volgt een diner-dansant, tegen de schappelijke prijs van f2,50. Op voetbal gebied gaat het H. D. V. ook goed. Mede door de indoortraining van Jaap Hoffmann in het gymlokaal aan de Majubastraat, draaien de groen-witten vanaf het begin in de top mee. Nog voor het einde van de competitie heeft H. D. V. zo'n voorsprong, dat een gelijkspel tegen en in Naaldwijk voldoende is voor het kampioenschap. Het is op de bewuste zondag 5 mei dus precies één jaar na de bevrijding, druk op de Varkenmarkt. De H. D. V. -ers dringen zich om een plaatsje te krijgen in de WSM-bus, die hen naar Naaldwijk zal brengen. Het ziet er tijdens de wedstrijd echter naar uit dat de bloemen en de geluidswagen voor niets zijn meegenomen, want Naaldwijk komt met 2-0 voor te staan. De stand wordt echter

vrij snel 2-1 en 2 minuten voor tijd krijgt Naaldwijk een penalty tegen wegens hands. Het is de aanvoerder Karel v. d. Weyden die met een ongelooflijke harde knal het vonnis velt en H. D. V. het kampioenschap bezorgt. De huldiging met het feestgedruis vindt plaats in Kuys Witzenburg. Stef van der Laan spreekt de kampioenen toe en plaatst op originele wijze elk der spelers afzonderlijk in de schijnwerpers. Vanuit Londen verzendt Sam Meyer het volgende telegram: "Just received clubblad. Heartiest congratulations, best wishes for coming struggle. Nu moet het gebeuren, Meyer".

De struggle waar Sam Meyer op doelde was de promotie competitie. Helaas gaat deze voor H. D. V. verloren, zodat H. D. V. ondanks haar kampioenschap, de 3e klasse K. N. V. B. niet behaald. Op 31 mei 1947, viert H. D. V. haar 30-jarig bestaan in de Houtrusthallen. Het programma zag er als volgt uit:

3 - 5 uur	receptie
8 - 12 uur	cabaretprogramma
12- 4 uur	nieuwjaarsbal.

Het cabaretprogramma werd onder meer verzorgd door Willy Vervoort, de accordeon virtuozen Les Deux Pico's en de (toen nog zeer jeugdige) Spelbrekers. Het geslaagde feest kostte H. D. V. tot op de cent nauwkeurig f 1.377,88. Tevens werd naar aanleiding van het 30-jarig bestaan een jubileumboek uitgegeven. Deze jubileum-uitgave (zeer amusant en op hoog peil staand) werd genoemd: Een voetbalkoffer vol herinneringen. Het boek werd geschreven door Kees de Bruyn en Wieke Lapikas, voorzien van tekeningen van Jan Kurvers en in een jasje gestoken door Jaap Hoffmann.

We schrijven 1 oktober 1947 als het mededelingenblad weer een clubblad gaat worden en weer als opschrift "Officiëel Orgaan der Haagse Voetbalvereniging "Houdt Dapper Vol" gaat voeren". Ruim drie jaar later krijgt ons clubblad zijn groen-witte jasje aan, waarmee ze vanaf 1935 tot de oorlog getooid was. In maart 1948 verhuist H. D. V. met WIK tijdelijk naar Ockenburg wegens restauratie van

het veld en de kleedkamers. In het clubblad worden vrijwilligers gevraagd voor het demonteren van de doelpalen. Gelukkig duurt het vaarwel Zuiderpark slechts enkele maanden. In juli 1949 wordt door het bestuur, wegens het (nog) niet verkrijgbaar zijn van de originele geblokte shirts, het officiële H. D. V. -tenue als volgt: wit shirt met groene kraag, en manchetten en een groen wit geblokt embleem op de linkerborst. Eerst aan het begin van het seizoen 50/51 bepalen de vertrouwde groen-witte blokken weer het gezicht van H. D. V. Omstreeks diezelfde tijd worden de velden in het Zuiderpark 2e gedeelte gekaveld, zodat de veldtraining op het complex van Tedo en de Adelaars plaats vindt.

Het jaar 1952 is weer een jubileumjaar. H. D. V. bestaat 35 jaar. De geformeerde feestcommissie

met o. a. de oud-voorzitter Maup Kapper zal zorgdragen voor het welslagen van de festiviteiten. Op 28 juni is er een cabaretavond in de feestzaal Amico in de Nieuwstraat. Hierna gaan tot 3 uur de beentjes van de vloer op de muziek van het orkest van de Nederlandse Reisvereniging. Met het voetbal gaat het minder best. In het seizoen 50/51 weet H. D. V. nauwelijks aan degradatie te ontkomen en ook het jaar daarop verkeerd H. D. V. in de staartgroep. De zittende bestuursleden kunnen niet langer de benodigde tijd vrij maken voor hun H. D. V. , zij willen dat anderen, liefst jongeren, de fakkel overnemen. Op de jaarlijkse algemene vergadering van 1952 treedt het bestuur en bloc af. Voor de vrijkomende plaatsen heeft zich slechts één kandidaat gemeld!

Asverolen
1971/5

Zeer
veel
belangstelling
voor
H.D.V. 2!

Een nieuw bestuur

Gelukkig worden er, staande de vergadering, andere geschikte kandidaten bereid gevonden het bestuur te completeren. Dit bestaat nu uit Wieke Lapikas (voorzitter), Jacques Bakker (secretaris) good old Arie Vos (penningmeester) en de overige bestuursleden Gerrit Soutendijk, Zwart, Muller en Ensink. Het nieuwe bestuur, dat het overigens prima doet, kan de verdere teruggang niet tegenhouden. Op een gegeven ogenblik bestaat geheel H. D. V. uit 3 senioren en 2 junioren-elftallen! Het belangrijkste is nu de ledenwerving die dan ook krachtiger ter hand wordt genomen. In verschillende wijkbladen verschijnen H. D. V. -advertenties en in het clubblad worden zelfs "scouts" gezocht. Hen wordt gevraagd jongens die niet in clubverband in het Zuiderpark spelen, over te halen het groen-witte shirt om de schouders te laten glijden. De acties zijn een succes. Het ledental van H. D. V. groeit weer.

Op zondag 1 februari 1953, wordt in Nederland als gevolg van de watersnoodramp, de gehele competitie afgekeurd. De week daarop wordt ook niet gevoetbald. Zondag 8 februari is een nationale rouwdag, de dag waarop de honderden slachtoffers van het water worden herdacht. In geheel Nederland hangt de vlag halfstok.

Ondanks de aanwas van nieuwe leden, is de keurelf van H. D. V. er niet veel sterker op geworden. En zo kan het gebeuren, dat op de regenachtige Hemelvaartsdag van 1953, H. D. V. in Schiedam met 2-1 van Ursus verliest en degradeert uit de K. N. V. B. Vanzelf gaat H. D. V. niet bij de pakken neerzitten. Het clubblad van die week daarop opent met de woorden: "Maar wij komen terug" (Zoals bekend, de lijfspreuk van de Ramblers en de orkestleider Theo Uden Masmann). Hierbij blijft het niet, er wordt een trainingsfonds opgericht, de energieke trainer de heer Jans wordt aangetrokken, de conditie kan weer wekelijks worden opgevijseld in het gymlokaal aan de Terwestenstraat.

 Competitiekaart
SEIZOEN 1950 -1951
de COMM. voor de JUN.COMP.
verklaart, dat:

KLASSE **4**

J. B. JOSE, geb.: 9-9-37

Lid der Vereniging: H. D. V.

gerechtigd is tot het deelnemen aan de wedstrijden der
JUNIOREN-COMPETITIE van
de Afdeling 's-Gravenhage van de K. N. V. B.

Uitgereikt: **SEP. 1950**

Handtekening v. d. belanghebb.:

De Secretaris-Competitie leider:

ZIE OM KEURZIJDE

OP VERZOEK AAN DE SCHEIDSR. TE TONEN

DISPENSATIE VOOR DE

KLASSE

ONGETEKENDE KAARTEN ZIJN ONGELDIG

In het nieuwe seizoen 1953/54 wordt geëxperimenteerd met het stopperspilsysteem. Deze experimenten brengen ons geen kampioenschap, maar wel een plaats in de top van het klassement. Aan het einde van dit seizoen ondergaat H. D. V. weer een gevoelige aderlating als Wieke Lapikas vanwege een vertrek naar elders zijn voorzitterschap moet opgeven. De gaande man wordt beloond met een elektrische klok en wordt terecht tot ere-lid van H. D. V. gebombardeerd. Gelukkig weet H. D. V. een voortreffelijke opvolger, in de persoon van Jacques Bakker te vinden. Deze zal zo'n 20 jaar de voorzittershamer hanteren. Na lange tijd organiseert de Ontspanningscommissie op 9 oktober 1954 weer eens een geweldig feest in de

grote zaal van Kuys Witzenburg. Na het optreden van het RCR-cabaret kan er tot diep in de nacht gedanst worden op muziek van The Harvards. Een jaar later wordt dit nog eens dunnetjes overgedaan in de Hout-rusthal. Niet minder dan 375 kaarten zijn voor deze avond verkocht. Het meeste succes is die avond weggelegd voor een jong conférencier: Harry Touw, nu beter bekend als Fred Haché.

In het H. D. V. -journaal van 13 februari 1957 wordt de H. D. V. leden omstandig de werking van een nieuw fenomeen uitgelegd. Het betreft hier de voetbaltoto, die binnenkort zal gaan starten. De H. D. V. -leden mogen voortaan de uitslag van Rigtersbeek-Emma en Scheveningen Holland Sport (SHS)-Stormvogels gaan voorspellen. Nederland raakt in de ban van de voetbalpool en gelukkig maar, want zij verschaftte de verenigingen meer financiële armslag, immers 40% der opbrengst is voor de clubs bestemd.

In het zelfde jaar viert H. D. V. zijn 40-jarig bestaan. Dit gaat ondermeer gepaard met het verschijnen van een jubileumnummer van het H. D. V. -journaal, volgekrabbeld door de "Oude Garde". Het is dezelfde oude garde die een geweldige wissel-beker aanbiedt. Vele jaren wordt middels door H. D. V. georganiseerde wedstrijden sportief gestreden om deze Sam Meyer Wisselbokaal. Daarnaast is er ook een jubileumloterij met als een van de hoofdprijzen een halve mud anthraciet. Een nuttige prijs in een tijd waarin Nederland zich 's-winters nog warmt aan de kolenkachel. Het officiële gedeelte van de jubileumviering vindt plaats in het Museum Paviljoen. De feestavond wordt gevierd in Amecitia. Vele oude en nieuwe leden geven acte de présence, de oprichter van H. D. V. Sam Meyer, is zelfs uit Engeland overgekomen om dit alles bij te wonen.

Competitiekaart
SEIZOEN 1951-1952
De COMM. voor de JUN.COMP.
verklaart, dat:

KLASSE 1

A. J. KNOOP. geb.: 8. 8. 35

Lid der Vereniging: **H. D. V.**

gerechtigd is tot het deelnemen aan de wedstrijden der
JUNIOREN-COMPETITIE van
de Afdeling 's-Gravenhage van de K. N. V. B.

Uitgereikt: **8 SEP. 1951**

Handtekening v. d. belanghebb.:

De Secretaris-Competitieleider:

ONGETEKENDE KAARTEN ZIJN ONGELDIG

OP VERZOEK AAN DE SCHEIDSR. TE TONEI

DISPENSATIE VOOR DE KLASSE

Een nieuw clubgebouw

Met de voetbalsuccessen blijft het matig gesteld. In het seizoen 58/59 moet H. D. V. zelfs een beslissingswedstrijd tegen Oliveo spelen om degradatie te ontlopen.

H. D. V. staat halverwege met 2-1 voor. Na rust start Oliveo gesteund door de felle wind een geweldig offensief. De achterhoede met als uitblinkers George Hevel en Wim Vlot gaf echter geen krimp. Bovendien stond achter hen als onoverkomelijk struikelblok de doelwachter Hans Pothof. Het wordt angstig voor H. D. V. als Hans bij een hoge bal geblesseerd raakt. Gelukkig had men een reserve doelman meegenomen. Dankzij het voortreffelijke keepwerk van deze man Theo van der Velden, blijft het 2-1. H. D. V. heeft het gered. Het voortvarende H. D. V. -bestuur speelt nu met de gedachte een eigen clubgebouw neer te laten zetten. Dankzij de baten van de toto, een onder de leden uitgeschreven lening en het ontwerp van H. D. V. -

lid en architect Gerrit Blankespoor zijn de voorbereidingen gereed. Als nu ook de gemeente zijn goedkeuring verleent kan de eerste spade de grond in. Op 22 oktober 1960 gaat de vlag in top, als het clubgebouw officieel wordt geopend. Samen met WIK heeft H. D. V. nu een eigen home. Of het hierdoor komt weten we niet maar het gaat nu langzaam aan steeds beter met H. D. V. In het seizoen 62/63 mist het eerste elftal op een haar na de promotie naar de K. N. V. B. Het tweede elftal eindigt op de bovenste plaats. Ook het hierop volgende seizoen gooien het eerste en het tweede elftal hoge ogen, terwijl het aantal seniorenelftallen inmiddels tot 8 is aangegroeid. Dan breekt, wat in H. D. V. -annalen heet, "het grote seizoen 64/65" aan. Naast het kampioenschap van het tweede elftal en het veteranenelftal kan ook het eerste kampioen worden als in de uitwedstrijd tegen DSO minstens één punt wordt behaald. In een zenuwslopende wedstrijd bijgewoond door vele leden en donateurs wint H. D. V. met 2-1.

De koelbloedige maker van beide doelpunten is Cenkiz Binyazer, onze gastarbeider uit Turkije. Na afloop worden de spelers op schouders genomen. H. D. V. is na 11 jaar weer terug in de K. N. V. B. De spelers die kampioenslauweren voor onze vereniging verwierven zijn: B. Förster- N. Loo- J. van Driel- W. Mertens- J. Roest- N. Binyazer- M. Molhoek- F. de Lange- N. Molhoek- A. Baggerman- en N. van Buuren terwijl voorts Eddy Moreels vele wedstrijden meespeelde.

H. D. V. weet zich voorlopig in de K. N. V. B. te handhaven, in ieder geval tot het jubileumjaar 1967. Immers, H. D. V. maakt dan zijn eerste halve eeuw vol. Vanzelf laat onze club die gelegenheid niet onopgemerkt voorbij gaan. Hier volgt nog eenmaal de opsomming van de te organiseren evenementen:

27 mei	Juniorentournoi
28 mei	Nederlaagserietournoi voor alle seniorenelftallen
1 juni	H. D. V. I - oud H. D. V. I
3 juni	's-Middags receptie in Den Hout
	's-Avonds feestprogramma in de Rotonde van Houtrust, onder meer treden

de Kampioenen

op: De Mounties, Cocktail-trio,
Conny v. d. Bosch e. v. a.
Na afloop bal m. m. v. het Dansorkest
John Kristel.

- 10 juni Groot pupillen toernooi
11 juni Groot veteranen toernooi met o. a.
HVV, Quick en Xerxes om de Sam
Meyer Wisselbokaal.

De jeugd-afdeling floreerde in die tijd ook heel goed en onder de bezielende leiding van M. Veerman is deze afdeling heel groot geworden. In 1968 trof de jeugd-kommissie, die bestond uit H. v. Alphen - M. Veerman, J. Mennen - J. De Waart en J. de Slegte de voorbereidingen voor het grote toernooi dat gehouden zou worden t. b. v. het 50 jarig bestaan. De grote vraag was, wat moest er na afloop met de jeugd en de duitse gasten gebeuren. Het werd een daverend succes; de eerste H. D. V. -disco-parade was geboren ! langzamerhand werd de jeugd-afdeling wat uitgehuld. Diverse talent-

volle spelers gingen over naar de senioren of verlieten het H. D. V. nest.

Door de vergrijzing van de buurt was de aanloop niet zo groot. Toen ook nog M. Veerman stopte ging het neerwaarts.

Wij hopen van harte dat de huidige jeugd-kommissie in staat zal blijken de jeugd-afdeling omhoog te stuwten. Zij hebben in ieder geval het traditionele toernooi op Koninginnedag voortreffelijk georganiseerd en zijn daarmee op de goede weg.

haagse voetbalvereniging

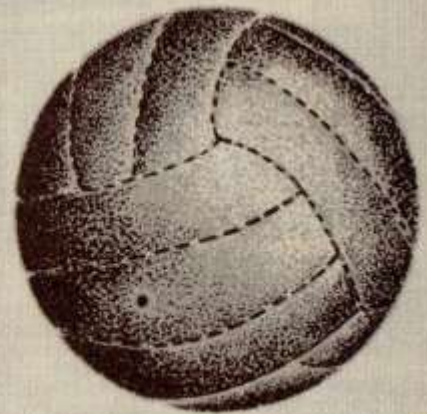
H D V

"Houdt Dapper Vol"

opgericht 1 juni 1917
goedgekeurd bij k.b. 28 mei 1938

50
jaar

Met laatste decennium

In 1968 kunnen ook jongens van 8 tot 12 jaar in clubverband gaan voetballen, H. D. V. introduceert het z.g. welpenvoetbal. In datzelfde jaar weet het eerste elftal nauwelijks aan degradatie te ontkomen. Iets wat in 1969 helaas wel geschiedt.

Men verbreekt de verbintenis met de heer Zuma en contracteert nu als trainer de heer Ditmars, oud speler van het eens zo roemruchte DHC. Na lange tijd maakt H. D. V. weer eens een buitenlandse trip. Voor het eerst gaat men op bezoek bij de FC Niederhausen Lichtenberg in het Odenwald. Het ledental van H. D. V. groeit nog steeds, zodat in het seizoen 69/70 voor het eerst met 11 senioren-elftallen aan de competitie kan worden deelgenomen. De trainer stelt in het begin van het seizoen de training verplicht, maar halverwege de competitie blijkt dit niet langer haalbaar, doordat een deel van de selectie niet kan of wil trainen. Triest genoeg degradeert H. D. V. nu voor de tweede maal in successie en komt nu in de 1e klasse te spelen. Na afloop der competitie doet H. D. V. weinig succesvol mee in de strijd om de Zuiderparkcup.

Omdat, op korte termijn bezien, de resultaten uitblijven wordt na twee jaar het contract met de heer Ditmars opgezegd. Hiermee verdwijnt een aimabel mens, een kleurrijk figuur uit de geschiedenis van H. D. V., wie herinnert zich niet de uitdrukking die hij stevast na elke training bezigde: " Een hele mooie avond, mannen". Een kundig trainer, dat wel, misschien alleen niet "hard" genoeg. Onder de nieuwe trainer Hans Pothof wordt dankzij de erfenis van Ditmars beslag gelegd op de Zuiderparkcup.

De kantine werd in 1968 volledig in eigen beheer genomen met als stuwende kracht erachter J. Wagner, die van velen de bijnaam KLERK kreeg. Waarom is ons een raadsel.

De jaarvergadering van 20 oktober 1971 betekent het

"veel publiek"

einde van het voorzitterschap van Jacques Bakker. Gelukkig gaat de "man met de zwarte hoed" die 20 jaar het gezicht van H. D. V. bepaalde niet voor H. D. V. verloren.

Opvolger van Jacques Bakker is Bertus v. Alphen, die ondertussen ook zijn sporen verdiend heeft.

De belangen-kommissie zette zich eerst volledig in voor het verkrijgen van nieuwe kleedgebouwen. Het duurde nog wel 5 jaar maar uiteindelijk kwamen zij er dan wel.

Zo blaast deze de Belangencommissie Zuiderpark 2e gedeelte nieuw leven in; terecht wordt hij dan ook de eerste voorzitter van deze commissie.

We schrijven rond de jaarwisseling 71/72, als het eerste elftal op uitstekende wijze propaganda maakt voor H. D. V. In het stadion van FC Den Haag speelt het eerste een prima partij voetbal tegen de club van die naam en kweekt op die manier veel goodwill voor H. D. V.

In februari 1972 viert H. D. V. voor het eerst carnaval. Jan Wagner is als JAN I de eerste prins-carnaval.

Met Pasen 1972 vallen er middels een loterij eieren en kippen te winnen bij H. D. V. De opbrengst is bestemd voor de nieuwe terreinverlichting. Voor hetzelfde doel worden de H. D. V. - asbakjes ad f 2,50 verkocht. Tijdens de jaarvergadering van 1972, wordt het besluit genomen het kantinegedeelte van onze buurman te kopen. WIK heeft namelijk een nieuwe kantine neergezet. Het jaar 1973 begint met ons treurig nieuws te schenken op 4 januari overlijdt Sam Meyer, de "vader" van H. D. V.

Eind 1973 zijn er dankzij de Arabische boycot de autoloze zondagen.

Er ontstaan weinig problemen, de leden vatten alles nogal sportief op. Voor uitwedstrijden maakt men gebruik van de bus of fiets.

Met de toto gaat het steeds minder goed, reden waarom aan het begin van het seizoen 74/75 de lotto gaat starten. In het H. D. V. -journaal worden omstandig de regels van dit nieuwe spel uitgelegd.

Met ingang van datzelfde seizoen wordt H. Stout de nieuwe trainer van H. D. V.

Met hem hoopt het bestuur definitief de 1e klasse Haagsch te verlaten.

Het eerste seizoen lukt dat nog niet, maar in zijn tweede seizoen is dat wel het geval. Op 25 april 1976 verslaat H. D. V. in De Lier, Lyra met 1-0.

Als haar concurrent GONA minstens één punt verliest is H. D. V. onbereikbaar voor die club geworden. Als H. D. V. zich in de kleedkamers bevindt, komt het verlossende telefoontje uit Den Haag, GONA heeft verloren. H. D. V. is kampioen en promoveert naar de Hoofdklasse. Het kampioenschap werd behaald met de volgende spelers

J. v. Alphen- H. v. Staveren- A. v. Iperen- A. v. Rijn- C. Vink- J. de Waart- W. Lalleman- E. Versteeg- R. Janse- J. Vermaas- P. Pont- N. Molhoek. terwijl ook G. Lage en M. v. Stein hun steentje bijdroegen.

Op 18 november 1976 worden de nieuwe kleedgebouwen officieel in gebruik genomen. De oude bestaande keten zijn hiervoor gesloopt. H. D. V. kan voortaan scheidsrechters en tegenspelers waardig ontvangen. Het blijft echter niet bij de kleedgebouwen.

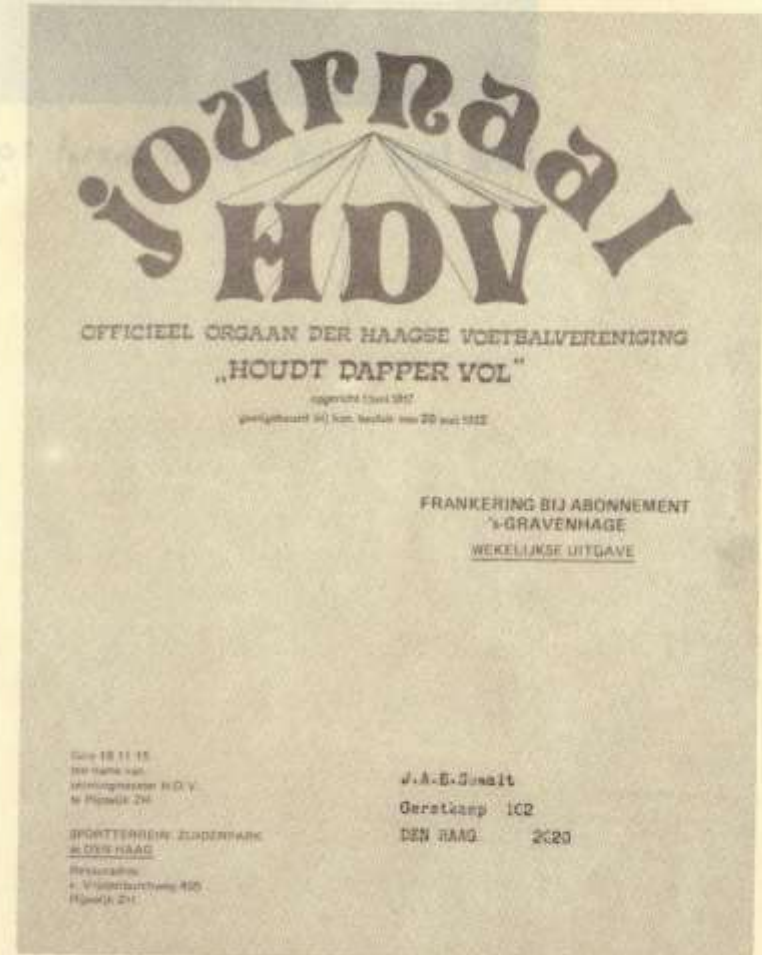
Op 6 april 1977 wordt een buitengewone ledenvergadering uitgeschreven, op deze bijeenkomst kunnen de leden zich uitspreken voor de bouw van een nieuw clubgebouw. Dit laatste gebeurt ook, zodat nog waarschijnlijk in het jubileumjaar met de bouw van het nieuwe gebouw een aanvang zal worden gemaakt.....

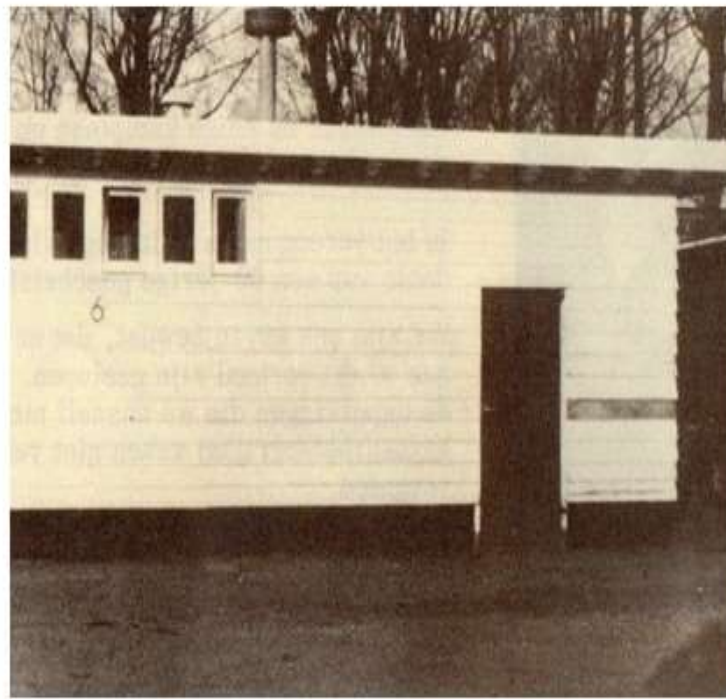
Het 4e elftal werd op dezelfde wijze kampioen als vorig jaar het 1e elftal nl. op het veld van Lyra en na dat NIVO gelijkspelde. Dit elftal is in het jubileumjaar de enige kampioen en promoveerd naar de 2e klasse.

In het voorgaande is in vogelvlucht de levensgeschiedenis van een 60-jarige geschetst.

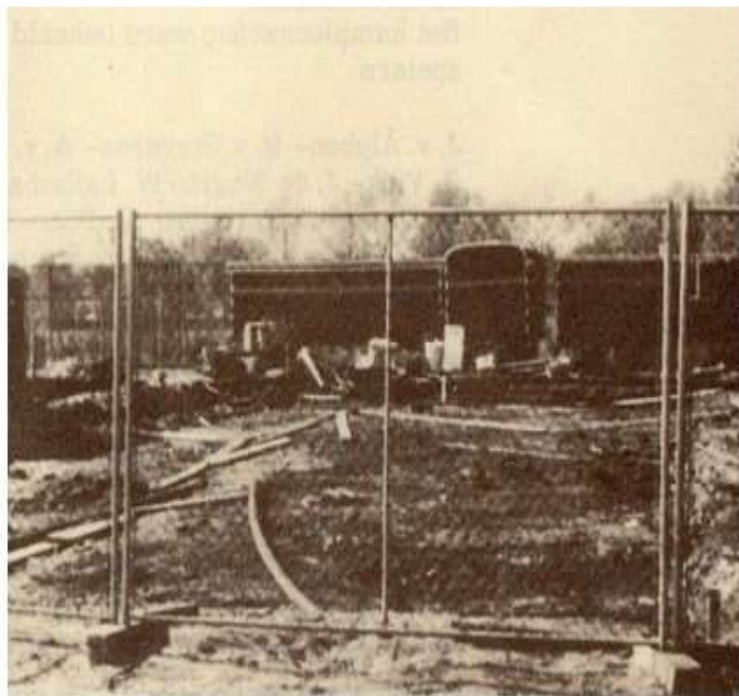
We zijn ons ervan bewust, dat er fouten en vergissingen in dit verhaal zijn geslopen. Ook zijn er, gezien de beperkingen die we onszelf moesten opleggen, een aantal (belangrijke) zaken niet vermeld of domweg vergeten.

Zowel voor het een als het ander rekenen wij op Uw clementie.

Hoe de kleedkamers waren op 8 april 1976

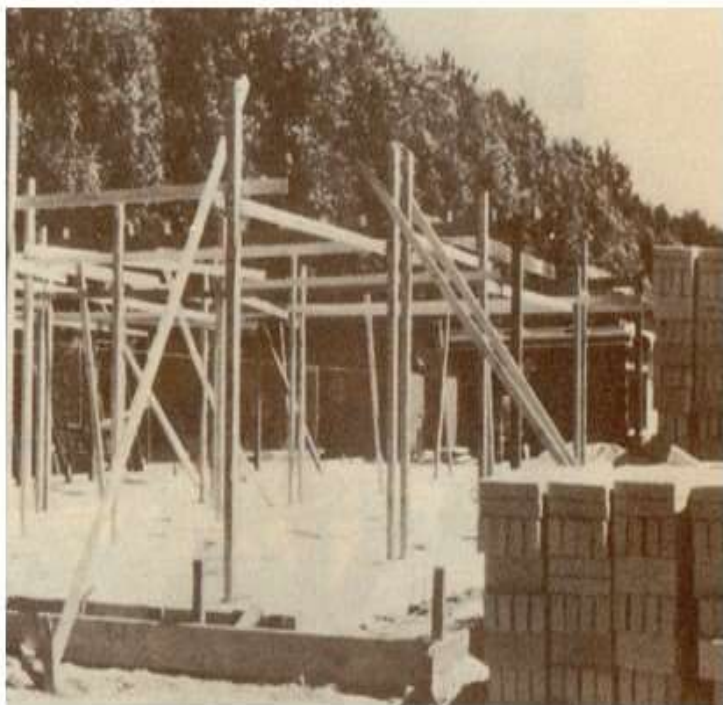

De totale afbraak op 21 april 1976

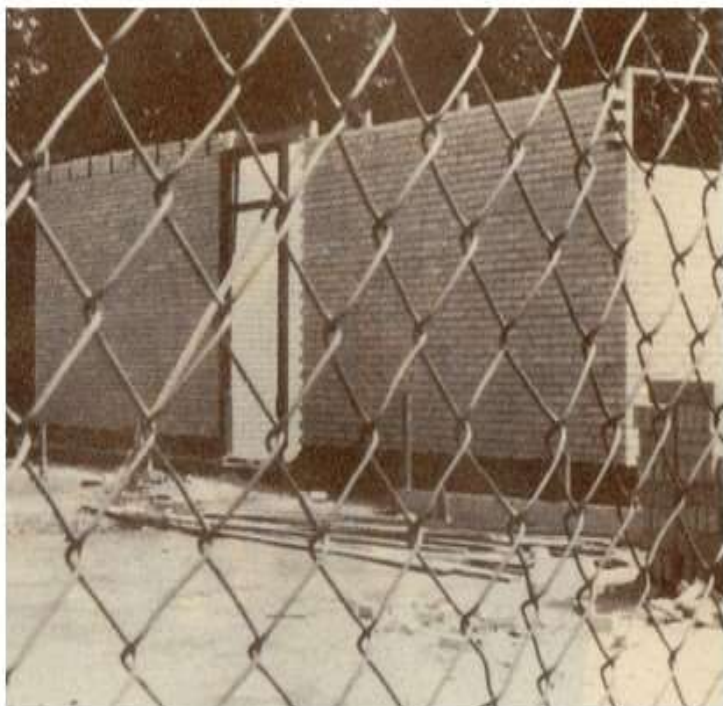

27 april 1976

16 juni: de stenen zijn aangekomen

28 juli: eindelijk een muur gereed

18 november: De nieuwe kleedkamers

Senioren

eerste

tweede

Derde

Vierde

Vijfde

Zesde

Zevende

Achtste

Negende

Tiende

Junioren

A-én

B-én

M. Jansen - C. Vonk - H. Winterwerp -
W. Sinclair v.d. Haan - Y. Ruigrok v.d. Weve
H. Cakmak - M. Fleurbaey - J. Gondeau
F. Bloem - Th. v.d. Velden - C. Damme
M. v.d. Haan - Y. Schaap - C. Cakmak
leiders:
dhr. Th. v.d. Velden
dhr. F. B. Vonk

C-één

papillen

welpen